

Comedia en un acto
original y en prosa
de

LA CORDA SENSIBLE.

1207

M. Pali Manquillas.

1886.

LA
COFFIN
2 FEBRUARY 1877

LA CORDA SENSIBLE.

—

Comedia en un acto

original y en prosa

de

M. Palá, Marquillas.

-

Novetati.

-

1886.

LA CORDA SENSIBILE

La corda sensibile

è quella che si muove

per il suono

100

Personas.

=

Sra Buyas
Luisa.

D. Ernesto.

D. Juanito.

D. Hilari.

Sta Ebrita Mouer.

Lola Delhom.

D. Joan Oliva.

Jaume Capdevila.

Jaume Marti.

=

L'accio en nostre dias

=

Ferron

=

la route de la

route de la

de la route de la

la route de la

la route de la

la route de la

la route de la

la route de la

la route de la

la route de la

=

la route de la

=

Obete iinich.

=

Sala menjador de una casa
de dispesas. Mobles de rejilla.
Portas al foro y laterals,
las dels costats conduei-
pen als dormitoris. Cortine-
tas en las vidrieras. Ban-
la de menjar al centro
de la escena. Hi haurà tot
lo necessari respecte a una
sala sencilla.

=

Escena 8^a

Cuyas luego Guanito luego
Ernesto.

=

(Al aparecer el teló Cuyas
surt pe'l fro y ò divi-
zeix à las vidrieras, dreta.)

Cuy- Don Ernesto! Ca! no'm sent.
Dorm com un benaventurat.
Don Ernesto! ebbi va retirada
à las quatre... ebquet de-
mati no ha pogut anà
al despatj. Don Ernesto!

Yua-

(Desde dentro el cuarto de la

211

esquerre.)

"Señores, a que llaman los muertos se han de filtrar."

Eny-

Yare!

Yua-

Jesus! Es realidad o delirio!"

Eny-

Está estudiando lo papé, pobre Don Juanito. Obquestas come dias lo farán tomar boig.

Don Pruesto!

Yua-

(Oren lo exp. per la portea)

Lero; que vedi mori erida!

Eny-

Es que son las ouee D. Pruesto!

Pr-

(Desde dins)

Ya va!

Juan- Dios! No es esta la ooy del
comendador...

(Indint ab l' exemplar del
Genorio estudiant.)

Eny- No senyor; es la ven de Don
Ernesto, obriem à comorsia des-
seguida!

Juan "Hi! alzap!"

Er- Ya va, home.

Eny- Dichosas comedias. Vostè para-
rà boig.

Er-

(Le'n va)
(Indint.)

Daya un oritò... Y ahont es

l'esmorça?

Jua- Benemós pues; mas te aduerto,

Pr- Que?

Jua- Que si no eres el muerto, no
pas a salir de aquí.

Pr- Jaja ja. Encare estudias el
Benorio.

Jua- Home, va demà passat, y a
mí m'agrada quedà bé. Ya
se'l paper de cabo a rabo.

Pr- Pero al fi t'quedas ab lo
paper de Don Juan?

Jua- i qui'l farà si no'l faig jo?
Soch t'que hi tinc mes
disposicions... y sobre tot l'

accento... mal m'està l'div.
ho pero l'castella l'mosiego.
sua. No mes m'amoquina una
cosa. La dama te un pis
que deu ni do, y en la es-
cena del rapte, si no's do-
na una mica d'ayre,
suarè per carregar-mela al
coll. Per això es que fa tres
días que faig exercisís. et-
vuy penso fe la prova ab
la mestressa que es un
pich mes fipunga; demà
t'aixecarè a tu y demà
passat...! etqui està D.

y Juan Benorio y no hay hom-
bre para el.

M- Es à dir que avuy aipecarás
à la mestressa... elles valdria
que aipequessim lo mort
que entre tu y jo li deipa-
rem.

Dna- Home: que li farè jo? Si he
perdut la coluació. Prou pe-
na u passo.

W- Es mi in fa pena assentar-
me à taula. Si avuy rebés
dineros del pare...

Dna- Que? Li has escrit! Estem
salvats.

Pr. Li vaig escriure no precisa-
ment per això, sinó per lo
altre...

Sua. eh si!... L'amor! Sembla men-
tida. un noy tan gran y
no s'atreveix a dir a una
noya: Yo t'estimo! Necessi-
ta que son pare ho diga
per ell!

Sua. Y a propòsit... Perquè no proeu-
ras treure partit de la
simpatia que la lluisa
t'inspira... obqui estariam
com lo peip al aygua, cor
que vob...

Pr. Impossible.

Juan Des com jo. Bellugat. Desde la
princesa activa a la que pes-
ca en ruin barea..

Escena 2^a

Dito Luisa.

Llu. Ab permis. Pararé taula.

Er. L'ajudaré.

Llu. Gracias.

Pr. (Qu'humosa! ellay m'atreoi-
ré a dirli!)

Dua. Que fas encautat

Pr. obdundo aquestas perfeccions.

(Veyent que per una esdria
pop de les vidrietas per des-
senyar des cortins.)

Que vol fer?

Du. S'han de cambiar las corti-
nas.

Pr. Permetiu.

(Puja dalt de la esdria)

Dua. Estas bé, fas goig no't mo-
quis. «Els me causan pa-
vor vuestros semblantes es
quivos...»

Du. oby que s'plaga.

215
W. No'n fassi cas. Binguì si es
servida. Quina ma!

(Li entrega la cantina que ha
despenjat.)

Dna. Ya li tincn la embocadura,
eh vèurel aquí dalt, a
tall de Comendador m'
he inspirat.

llu. Vaug per la sopa.

Dna. Eh! quina ocasio! Espera llui-
sa escolti. Neia piensas que
romipi la clausura temera-
rio para dejarmela aquí.
elli gente...

(Va per agafar per la cantina)

com' empord' a cà Lluisa.)

Llu-

Garc.

Don-

Permetim

(Insistent)

Es un ensatj.

=

Escena 3^a

Dito Luyas.

Luy-

(que ha abertat l'aciv')

~

Don Guaritó.

Llu-

Oh! va fer la mateixa ab
la minyona.

Luy-

Les aipo la vaig despatpar

Jua- Mal fet ella no hi tenia
cap culpa. D. Juan l'agafa
per la cintura.

Er- No'n fassi cas. Lluïseta.

(Lluïsa parla apart al bruïto)

(2e i 3a.)
Luy- D. Juanito: així no fa per
casa.

Jua- Senyora, vostè no m'ha com-
près

Luy- Jo crech que l'he comprendh
massa. Obquesta acció es
indigne.

Jua- Senyora, creguim que està
marcada en la obra.

Dua- Tant es aixís, quant m'ha
quis practicat, ab la seva
neboda, pensaba provarho
ab vostè.

Eny- D. Juanito!

Dua- Senyora, vostè és dona de
mes pès que no pas ella,
y antes de atrevirme ab vos-
te he provat, ahí ab la
criada que es mes lleijera.

Eny- Una mica massa lleije-
ra. Per pò li vaig dar las
dimisorias, ebis no tornava
à las andadas.

Dua- No hi havia pas tornat.

Eny - Mes valdria que vejes com
me paga las mensualitats
que in deu.

Sua - Senyora! No fiesi en aques-
tas rimietats. Chigo no val
la pena de parlarne.

Eny - Que no val la pena? Trenta
duros! y sense vals que li
vaig deixar ab diners.

Sua - Los retreu molt aquets
quartos; ja ls hi tornare
dona.

Eny - Chigo dels diners es lo de menes,
dos trenta duros. Jo no soch
cap propietaria per tenir

tant diner vestret. Clariko!
vull cobrar.

Er- Dos mesos! Jo senyora, no
dech tant.

Buy- Dosté es un altre punt dife-
rent. No està tant atrassat.

Sua- Es a dir que tu...

Buy- do senyo no deu més que
un mes que li va caure
antes d'ahí.

Sua- Ingrat! elles que ingrati.

Sua- chipo, son amichs? Per metre

que jo visqui un mes y
pico endarrera d'ell! Senyo-
ra Buyas, aipo o arregla

rà. Per de prompte ja li pago quinze dias. Està contenta?

Eny- Venrà d'aquesta manera podrem trià uns quants dias mes.

Juan- Bueno, donchs que consti-li pago una quincena.

Eny- Oh! gracias à Deu! Y el resto?

Juan- Quin resto?

Eny- do que falta per posarse al corrent.

Juan- do resto se li pagarà.

Eny- Conformes; pero quant?

Juan- Quant n'hi haigiu.

Eny- Pero bè, quant n'hi ha.

ran!

Dua- Quant ne vinguin

Uuy- Quant ne vindran!

Dua- Senyora Buyas, vostè es mas-
sa curiosa. Vol sabè massa y
no està bé. Vol sabè mes que

jo.

Uuy- Que vol dir!

Dua- Que no està bé que sapiga
quant vindran los quar-
tos.

Uuy- Perquè!

Dua- Perquè jo encare no ho sé.

Uuy- Ah! no ho sab!

Dua- No senyora; es un secret.

Lucy - Un secret!

Don - Un secret de l'Ernesto.

Is - Do!

Jua - Si, ten.

Lucy - En fi de lo perdido... Don-
quim interinament aquets
diaris que son quinze, me b
ha promes.

Jua - Quinze diaris! Que s'estima
mes. El diluio o el Brusoi?
Los vol la metytat de ca-
da manera?

Lucy - Vaya, vaya. la quinzena!
Seipis de bromas!

Don - La quinzena ja la te.

Gay- Sol

Sua- Si senyora, l'Inesto deu un
mes...

Gay- Si.

Sua- Jo dech dos mesos. Nebajini
quinze dias que jo m'afei-
peipo. y quedem a ratio de
mes y mitj per barva.

Pr- Home!

Gay- No ho acabo de entendre.

Si divè d'un altre ma-
nera. Quant debem entre tots
dosl Tres mesos. Suposis que
u hi deu un y mitj a-
quet y un y mitj jo; to-

tal tres. Doucas be, si soh
n'hi deeh un y mitj y
antes n'hi debia dos, es
clar que n'hi he pagat
mitj. Desfassimho aipò.

Eny-

Pero jo no veig los quartos

Dua-

Pero jo li pago mitj mes.

Desfassimho aipò.

Eny-

Y jo quedo de la mateixa
manera.

Dua-

No senyora cobra mitj mes
de mi.

Eny-

Pero l' carreguem al senyor.

Dua-

Oh! Oh! no es compte meu.

Arreolis.

Amg. Si, com m'aveglo?

Dua. Hei, veurà: jo t'uchi gana.

De que entrem avuy?

(Puesto se n'oi al seu

quarto)

Escena 4^a

Dito Luisa.

=

(Alquesta al la soperà)

Lui. La soperà!

Dua. Soperà! Ven! E encare vol

invitationar! Vostè es la do.

na mes rutinaria que he
conegut. Ja fa un mes que
sempre lo mateix. Sopa.
Concèix si m'he menjat quin-
ze diners de sopa?

Buy - Gencare bon goig. Tu si; ave
ja ho sab; te vuit dias de
temps.

Dua. Vuit dias mes de sopa.
Senyora Buyas, un altre a-
re s'incomodaria... pero jo
com que la conech... Voste es
tot cor! No li passa d'a-
qui (Veyam si li trovo
la corda sensible.)

(Preu sopa y continueu
despés de testarla.)

Fassin l'obequi - aboqui...
«ton vino al comendador...»

(«Cuyas li abien l'oi»)

Quina nua mes aristocrati-
ca... l' pob me tremola.
Cuidado que no 's bessi...
ebquet vinagre 'm sab à
nectar de los Dioses... oby!

si jo pogués parlar!...

Cuy- Parli, parli.

Gua- Senyora Cuyas, vostè no
pot continuarhi. Vostè ne-
cessita un apoyo. Li fal-

ta un home.

Buy- Ouy!

Dua- Li fa efecte; li he tocat la corda.) Vol un consell, casis.

Buy- Que diu are!

Dua- Esqui te l'home que à voste li fa falta. Ecce homo!

Buy- Pero si voste no conta ab res...

Dua- Las apariencias enganyan...
So no soch lo que voste...
Pero si jo no puch parlar.

(Punta lluisa. se l'pr
al un objecte de mentir.)

Escena 5^a

Dits d'Alisa

Alu. L'entrant! Y Don Ernesto!

(Se'n va)

Eny-

Ho esmorça.

Bran.

Si Enyetas! tornem à es-

tar sob! Yo com li de-

ya estieh per...

(Detapa la font)

costellas à la papillot.

Eny-

Continhi... (Dech està

molt roja.)

Sua - Si jo m'atrevia... Vostè es la
 felicitat que jo somio...
 Tu si; fà mitj any que m'
 fà patir.

Eny - Mitj any? E no mes fà cua-
 tre mesos qu'es a casa...

Sua - És que quant vaig entrà
 aquí ja n'heya dos que
 buscaba la manera d'
 introduhir-me...

Eny - Pero no menja vostè.

Sua - (Ja s'interueix) Menjar... Be-
 nintla a vostè aprop! eh!
 Tot se sabrà quant pujin
 los nostres.

Eny- dos nostres!..

Dua- Si, lo nostres... ebre un veig
perseguit, y no puch dar-
me a conèixer ni a voste,
per que si'm describian
dema la meua vida acaba-
ria dintre del quadro fa-
tal.

Eny- Lo cuadro fatal! quin qua-
dro es!

Dua- Oull dir que seria afosal-
lat. Y l'Ernesto... el pobre
Ernesto que posseheix un
secret d'estat, ell que
esta cridat a ser mi-

nistre fora deportat a Ger-
nardo Poo...

Aug- Jesus, Maria, Joseph!
Am- Obre que ja sab tot quant
podia dir-li... ave... entre-
guins si vol a la justia-
cia militar. Ob las mas
del poder!

Aug- Obipo may! Conspiradors!
Qui ho habria de dir! Qui
compromis!

Am- No tingui po! Ya tot esta
previst.

Aug- Jo soch vinda D. Joanet, tinc
trenta anys... y una nevoda

du- El colmo de la ditpa! Brenta
anyo! y un pico, dich! una
nevoda... En quant a l'hi-
seta deipihò a la /meva /
mà... da casavem quant
siga l'hora... eproposit,
ebqui ve l'Ernesto.

any- Me'n vaig. Estich sofocada.
(Se'n va)

=

Cena 9^a

Ernesto Guanito Ingo

Luisa.

= . . .
(aquell en traje de ences
trajé int. d'huiss.)

Juan- Que surto? Ahont vas?

Pon- No vull estar mes en aquest
ta casa.

Juan- Yarc! Vina aqui; vina y
es morosa. Sen; " que aqui
hace arsimar esta silla pa-
ra ti » Got està arveglat. Si
tinch un cap!... Y de la
manera mes sencilla... Ya
t'ho explicare tot es mor-
sant... obb menos aquesta
costella. Te home.

Pr. - Oh! ella.

(Ven surti a Lluisa.)

Qua. - Sempre que la ven i queda aipis! Pot, home, pot.

Qua. - Dots que m'hi declaris jo!

Llu. - I donchs que no es moro!

Pr. - No tincen gana.

Llu. - Despararè la taula.

Pr. - L'ajudarè.

Llu. - Ellil gràcias.

Qua. - (entre est hora. Rubesteix.)

(et bressa)

Pr. - Oh! si m'atrevís!

(et d'auant.)

Qua. - Ja m'atrevire jo. Lluisa;

L'Ernesto li ha de di una
cosa y nos' atrevem.

Er. (Que fas boig.)
(el Juanito)

Alu. Vostel?

(constant i Ernesto)
Digui. (obre i declarara.)

Sua. Jo com si no hi fos! ell'
entenen!

Er. Quin compromís! Senyore-
ta jo. (Com li diré... Sab...
Es una cosa que no té cap
importancia!

Alu. (No te cap importancia!)
(Desanimada)

Dr. - Res... ja li diré mes tart.

Dn. - Com voste vulgari (Dos me-
dos qui estem aipis. Pero
are si que in creya que
s' declaraba.)

Dm. - Vaig a repassar lo paper.
aprofitat.

Presena d'

Dito. meso Guanito buyas

buyas.

=

Pr. - Core qu'estem sols... Nada
'm dectaro!)

llu. - (Quina mastina! Es un fi-
nit.)

Pr. - Lluisa!

(Desalt)

llu. - Quel

(Desalta)

Pr. - Després... mes tart... li divè,

(Després de tituleipr)

llu. - No ho divà may!

(de n'vi incomodada)

Pr.

(Surtint)

Mi. Don Ernesto volia par-
larli.

Pr. (Borravà à demanar-me lo
diners.) Quant vulguis.

Quy- Fassi l'obsequi d'assentarse.

Pr. (Se ven qu'es crestiò Marga!)

(D'assentant)

Quy Estem sob. oby!

(Suspirant ab desahuy)

Don Juanito, m'ho ha es-
plicat tot.

Pr. Tot! (Que serà aipò!) Que
me'n diu dona!

Quy Si senyo, m'ha obert lo pit
y estich admirada!

Pr. (L'hi havrà dit qu'estimo
a Luisa. Sa estich fresch.)

Eny- Y zé que oosté guarda l gran
secret. ehh! quin compromís!

m- (No l' enteneh.) Realment jo
guardava l secret, pero to-
ta vegada que'n Guanito
li ha explicat, no m' que-
da altre recurs que con-
fessarho.

Eny- És a dir que no m' ha en-
ganyat. que no es una
broma!

m- No senyora.

Eny- Posar-se d'aquesta manera.
Ell m' jo l' aprecio y si l' hi
succeeix alguna desgracia

ho sentiria.

Er- Pero: quina desgracia m'ha
de succehir si vostè no me
ni nega l seu apoyo?

Luy- Ja l te desd'are: pero vos-
tè es jove y aquestas co-
sas ... tener molta trascen-
dencia. Per lo mateix es pre-
cis se prudent, o ocultarho.

Er- Ocultarho? Y perquè al
contrari.

Luy- Pero desgraciad, vostè s'ool
perdre.

Er- Jo crech que no us ente-
nem.

Luz Creguim à mi... keron dei-
pim aipo y dignim. Es
cert tot lo altre que m'ha
dit Don Guanito?

Er. Jo quenta li ha dit moltes
cosas.

Luz. No li dich! Bot!

Er. Bot!

Luz. De pe à pa. Gaxè qu'ell es
dels grossos.

Er. Dels grossos? Donchs, hivi,
ho dissimula.

Luz. I que desempenyava un
gran paper dels compro-
mesos. Mi ho havia de

dir'.

Pr. (Oh! Parla de la comedia.)
Si senyora un gran pa-
per.

Cuy Des. en Duqueto convertit
en..

Pr. Bot un Don Juan.

Cuy Excelentissimo senyor D. Juan.
de que no li he pogut
treure quan sera aixo.

Pr. Jo li dire es dema passat.

Cuy Tant prompte! Ooe Maria
purissima! Y que ja esta tot
a punt.

Pr. Si senyora, tot.

Eny- Y vol dir que hi haurà ti-
ros!

Er- Vaya! Y cops d'espasa en
gran. El sol, u'ha de ma-
ta' dos.

Eny- En Guaito! Sembla menti-
da. Quantas desgracias.

Er- Me n'vaig. Potre hauré fet
tant.

(cliva l'ull)

Las once y mitja.

(de u'ariva d'nesti

pe' l'pro, precipitat em

si tingues tint.)

=

Escena 9^a
La Bujas luego Hilari.

Buj- Es a dir que no m'ha
enganyat lo tal D. Guarito
Lari... Y jo que l'hevia per
un tarambana. Com en-
ganyan las apariencias...
Que faig? Ell s'ha decla-
rat en serio... Pero es tant
grave això de casarse. Pero
si està tant enamorat
que fins diu que va es-

crève à son père per ar-
reglar lo casament.

Hila.

(Intint)

No l veig en Uoch.

Luy-

Es qui demana?

Hila-

Diu aqui Douya Gertrudis!

Luy

Servidora de vostè.

Hila-

Donchs no vaig errat.. Es qui
vin l meu roy.

Luy-

Com se diu?

Hila-

So in dich Lari per ser-
vir-la.

Luy-

(El es! Lo pare de 'u Guarito!)
Efectivament aqui vin.

Hila-

Binch l honor de parlar

ab Tomya Guyas.

Guy- L'honor es meu. Dostè es el
pare.

Hils- Si senyora. I ja que no veig
al noy aprofitari la ocasió
per ferli algunas preguntas.

Guy- Estich a las sevas ordres.

Hils- Lo noy es un cap aipelat.

Yo li dich sempre. Quant
posaras enteriment? Quant
te casis? Perqui no t'casas?

Però may me deya: Cal
dia! - esfiguris la meua sor-
presa quant alí vebo u-
na carta seva dihent me

qu' está enamorat! - Ya ha
 caygut a la garjola vaig
 pensa. Qui cara ven cova
 honra. Dal mes que bai-
 pis a Barcelona, y aqui
 in te.

Ray- (Quanta felicitat! Es el pare
 de u Guantito! y ve a dema-
 navme!)

Hita- Velihaqui. Vinch per conceixer
 a la que ha de ser la jove
 de casa. Voste la deu co-
 neixe y m' podra informar.

Ray- Si, efectivament.

Hita- Y: que tal? Es de recibo? Do-

na noya! Es honrada!

Eny- Oh! ayo si! jo u'hi responch.

Hila- Ah! ayo es bo! Joveneta.

Eny- Si senyo molt neta, molt curiosa.

Hila- [Dull dir l'edat.] (lipit)

Eny- Ohis, ayo, sab!

Hila- Bravo; val mes que passi dels vint.

Eny- Si senyo u passa.

Hila- Massa criaturas no tenen enteriment. De manera

que volta 'ls vint y cinch.

Eny- Si senyo ... sobre 'ls vint y cinch.

Mila - Una dona enteramentada.

Eny - Figuris es viuda.

Mila - Viuda!

Eny - (Cby! que l'he deipart pret.)

Mila - Viuda... en fi sobre gustos.

Pero es quapal

Eny - Que li diré jo avel (Fora a-
labar me.)

Mila - Be! be, be! Estich content. Pe-
ro... no t'è pas filh!

Eny - Oh! no senyo.

Mila - Menos mal.

Eny - Pero voste deu està causat
del viatge. Putri en aquest
quarto.

Hila Si voldria rentar-me y pa-
sar-me à la fresca.

Luz- Provarà tot lo necessari.

(Se n'irà al curto, cl.)

Hila. Moltes gràcias, obeïsi quant
vingui el hoy.

Luz- Desemidi. Es molt campet-
pau.

(Se n'irà. p. l'hor)

=

Escena 80^a

Guarito sob. estudiant. Luz

Milani.

=

Juan - « Cual gritan esos malditos
pero mal rayo... »

Hila -

(Instint)

Deu ser ell! Noy!

(Correnta' abossada)

Juan - Ph!

Hila - Dispensi, pensava que era 'l
pare - vull dir 'l noy.

Juan - Que potxi es el pare del
Pruesto?

Hila - Mentres Deu vulgui.

Juan - Valgam cristo! - Su padre!...

Hila - Ph!

Juan - Me n'alegro mol de conei -

pel. Y los meus y la senyora.
bons!

Hila- Soch virado... y no tinc mes
fill que l'Ernesto.

Juan- Ah! En si no hi ha res per-
dut. Y bé que ja ho sab l'
Ernesto que vostè ha arribat!

Hila- No ha vingut encara. Que
son amichs vostres?

Juan- Inseparables.

Hila- Gràcies, home.

Juan- Y ja ha vist la novia!

Hila- Com si l'hagués vista. És
trod ben informat. És qua-
pa... honrada... de bona

edat.

235

Ma- Obqui la ti.

Escena 8^a

Dito Luisa.

Lu- Ob permis!

Hila Si qu'és hermosa.

Lu- Los deipo sols.

(Se'n va.)

Lu- (Com me niva, no s'hi a-
sembla gens à D. Juanito.)

Hila- Senyoret a, m'alegro molt

de...

Au. Gracias, igualment.

Hila. Jo soch lo pare de...

Au. Si ja m'ho ha dit la tia.

Hila. Veig que t'ho no espagera.
va quant me deya que
ra tant bonica.

Au. (Oby que tira requiebros.)

Hila. Ja estich al corrent! Bra-
vo! bravo. (Com jove! Sem-
bla mentida que sigui
viuda!)

Hila. Lo noy te bon gust. Pues
nada miravim de ave-
glatu to mes depressa pos-

sible.

Dn- (Que deu volguie arreglar)

Hila- Suposo que vostè hi ve bé.

Dn- Que hi vinch bé?

Hila- Que no hi té cap reparo... da
seva gracia.

Dn- Lluisa, per servirlo.

Hila- Hasta l'noan es bonich. Pues,
si Lluisa, ja que us esti-
men casens y en país.

Dn- Nosaltres?

Hila- Si, vostè y l'noy.

Dn- Vostè esta equivocat.

Hila- No estich equivocat. Binch
la carta del noy.

llu- Pero ha oïst à la tia?

Hila- Qui es la tia?

llu- La tia meua.

Hila- La senyora que m'ha rebut. Just. Contin à sa tia,

y veurà com ella m'ha entervat perfectament de que vosaltres dos os estimeu.

llu- Obipò no potze es un mal entès. Jo al seu fill no pueh estimarlo.

Hila- Et està ben segura?

llu- Y tan segura.

Hila- Y perquè no pot?

llu- Perquè estimo a un altre ve-

liaguí.

Mila - Que din ave... Fora! deipen-
ho correr. Daig à aneglar 'b
trastets y cap al poble. Da-
ya un pasco. ferme fer un
viatge per re.

(Le iua.)

Escena 92ª

Luisa y Guanito.

Mua - Ya es fora! Luiseta.

Llu - Deipim en pan. obquestas

bromas son pesadas.

Maria - Que vol dir?

Elisabet - Que si s'ha fet il·lusions o ha equivocat. Per viatjar al seu pare per...

Maria - El seu pare?

Elisabet - el pare de vostè: si, allà l'he. Pero ja li he dit: no! no! y no! Perquè per mes que la tia ho vulgui jo diré que no!

(Le i va)

(L'entra l'entra pe'l port)

a port a port després.

Escena 23ª

Yuanito luego Hilari.

Yuan

- Si l' entench que in pelin.
Lo pare es alli... Nada,
surtim de dubtes. do eri-
dare: pare!

Hilar

(surtint)

Till men!

(abassantli)

Uhl

(reconciyentli)

Yuan

Dare. Ah! V' voste!

Mila - Dispensi. Havia sentit crida!
Pare! y naturalment pen-
sava que era el hoy.

Dua - Ca! di evidova a aquell
cotpero que per poch trepit-
pa a una criatura, y li
deya: Para! Velinquí.

Mila - Oh! Que no ho sab. Ella no
l vol.

Dua - Ella no l vol?

Mila - No reingó de cap manera.
De moment ni he exemat,
pero luego he reflexionat,
faig la maleta y me in-
ento-vo al poble.

Donna Sense venire l'Ernesto?

Hilario No; l'esperarè per allaviv l'enredo. Dispensim. eh?

Innocenzo (de in oia.)

Donna Fassi, fassi!

Scena 14^a

Guarito. Cuyas.

Cuyas (Un picch mundulu)

He anut à arreglarne una mica.

Donna Senyora Cuyas.

Eny Ah! Juanito, una bona notí-
cia. Da ha vingut: es allà.
Ha rebut la seva carta y con-
sent... No sé com expressarli
la emoció que m'ha cau-
tat. Figuris que ignorant
que era jo mateixa, m'ha
demanat informes de la
seua futura noia.

Juan Di! y qui?

Eny- Que havia de dirli, Sant Cris-
tia, los hi donat bous, pe-
ro no m'he atrevit a dir-
li que era jo.

Juan Ha fet molt bi.

Aug- No m' he atrevit a declarar-me. Obipò es cosa de vostè. Los deipo... Vostes kindran que parlar...

Jun- No senyora, no 's mogui.

Aug- Le raho; vostè in presentava. Yo no m' atreviço... Cridil.

Jun- Que'l eridi? Cridil vostè.

Aug- Don...

(Cridenth)

Com se diul

Jun- Don... Dallousas?

Aug- Dallousas!

Jun- Si don... (Que ho se jo.) Part!

=

Escena 15^a

Dito. Don Hilari.

(etquet cometeauu)

Hil- Ah! Es vostè! elle n'è alegra ai-
ris us entendrem. He vist
à à la seva nevoda.....

Sab lo que diu?

Què diu?

Hila- Que ella no hi ve bè.

Què- Y que n'ha de fè ella, que

è enidi d'ella la nevoda.

Hila- Pero, que ella no hi consen-

tira.

Com- Comventi! Consento jo y basta.

Hila- Pero ella es la novia.

Com- Ah! Comprenech! Es à dir que -
Infame!

Dua- Rosense à honesta distancia

Com- Volia à la Luisa! ell'ha
enganyat! eby! Yo in moro!

(Can en un atach xercois.)

Hila- Se mort! Corvi.

Dua- No: perdi cuidado: hi ha
dona que 'o mor, com
ella deu vegadas cada
semana.

Luy - Gran pilló! eby! M' ofego.

(L'aireu y ayala à Don-
nito que la novicia)

Digali à n'aquet senyo qui
es la que 's casa. Digali,
que soch jo.

Don - Ah! si. da que 's casa es la
senyora.

Hil - Ah! es vostè, ebre comprendh,
perquè la Luisa deya que
no volia al noy. No obo-
tant...

(chpantant al donante)

Vostè m'ha dit que la
novicia es l'altre.

(Buyas continua en la can-
dida retirant de la boca.)

Dua- Si senyo la novia es l'altre;
pero la que 'o casa es la
senyora Buyas; si te una ca-
vera qu'espanta.

Buy- Oh! ay!
Dua- Li passa!

Hila- Oh! si qu'es non; teni re-
lacions ab la nevoda per
casarse ab la tia.

Buy- Yo estich avergonyida!
Dua- Si; si; Netiris, creguim.

(el Buyas)

Buy- Si m'enganyas!

Que la tinch d'enganyar!
(Ho ha agafat fort!)

(d'acompanya fins a la
porta.)

Escena 16^a

Juanito. D. Hilari.

Hilar. Espliquim això com s'
entent. Relacions ab la ve.
voda.

Jua. Si, senyò.

Hilar. S'ó casa la tia.

Juan Si senyo, la tia. do alod

Hila Obispo es un. p. abocari al

Juan Si senyo, es modern. alod

Hila. Quamora a la nevoda.

per casarse ab la tia.

Juan Si senyo, ab la tia. Es la
ultima moda.

Hila. No veig clar aquest joch.

Juan. Lo joch es per carambo.
la ; Sab?

(Jugant ab los dits

sobre la taula.)

Obqui hi ha la nevoda,

aqui la tia, ell es aqui.

Ell tira y agafa mitja

bola ab este apuntant a
la nevoda y crach! caram.
bola ab la tia. No pot
se mes sencill.

Hila. Es a dir que! crach! ab la
nevoda!

Ina. Si senyo y carambola ab
la tia. No pot fallar.

Escena 14^a

Dito. Ernesto.

Er. Ya soch aqui. Que veig!

Vostè aquí.

Hila. do moy! fill meu! Vaig rebre la carta ... Pero estas resolt a casarte, tab aquest ta?

Pr. da conceip!

Hila. Si, sine estat el que es!

Pr. Y vostè consent?

Hila. Suposo que t'hi hauràs pensat bé.

Pr. oby pare, si es un angel.

Hila. Un angel! (que m'hi diu vostè?)

(A Murillo)

Dna. Pre!

Hila. Un angel.. no ho dispu-
tané pero convinguem en
que es un angel ben des-
arrollat.

Pr. No t'entend.

Sua. (ab Puerto)
Segueix la beta, síis in-
perts.)

Hila. En fi con tu pan te lo co-
mas, pero tingas entès
que desde aquest mo-
ment han de cesar tota
clase de relacions ab l'
altre.

Pr. Relacions? Ab l'altre?

Mila. Si, no passis lo desentès. Ya
ho sabem tot.

245

Dna. Got ho sabem. Calavera! (T'es
lo tonto.) Sequeix la beta)
Silenci son ellas.

=

Escena última.

Dits. duisa. Buyas.

=

Dna. Senyora Buyas; la cosa es.
tá arveglada.

Pr. Poplican al menos...

Dna.

(obert a Ernesto y D. Milan)

La Muisa no t'ool. Oy!

(Abd. Hilari)

Hila. Oy!

(affirmant)

Pr. Es possible!

Elle mateipa - t'ho dirà.

(alt.)

Oritat Muisa. que 'l senyo
Lari li ha demanat la
veva mia pe'l seu fill?

(Senyalant a la mateira.)

Mu. Es cert.)

Mu. I vostè que hi diu!

Mu. Ja li he dit. Que no, noay!

Mu. Ja ho sento: que no ave

creume verijat.

Pom. Quiin desengany!

Am. Senyora Buyas: la voluntat
de tots es que o fassi l ca-
sament projectat.

Buy- Jo no desitjo altre cosa.

Hela Jo no m hi oposo. Deu
vos fassi ben ditposos.

(Henza a l'onesto en braços
de Buyas tot commogut.)

Buy. Qui

Pom. Jo estimo a la Lluisa ja
ella no m vol no seré de cap
ries.

Am. Ah!

(Et alyria.)

Pr. Ferdoni l'atreviment d'hu-
sa pero l'estimo y aqui
hi ha un mal entès.

Buy. Jesus jo'm novo!

(Can en to' atel)

Dua. Ja hi tornem à se. He fet
un pa com unas hostias.

Buy. Bretol! Terna aquesta bur-
la à mi.

Pr. Senyora Buyas... jo!

(Disculpante)

Dua. No, home, si aipò và per mi.
D'aquesta feta à la calle.

Du. Pero caluris, tia.

Eng- Y'ls baguls no 'ls treuà.

Am- No'n t'inch mes que un.

Eng- Si no paga me 'l quedo.

R- Yo pagarè tot lo que li deu. Es à di... 'l para.

Hiber- Ben seguì; tot se pagarà.

Am- Ja's calma! Li passa? Ho

ven dona! No s'ho pren-

qui aipis. Be, que's ca-

san?

Eng- Que's casin... Y nosaltres!

Am- Das cosas de palacio van

despacio. Ell'hi pensarè.

no dich que no.

Eng- Quedat à casa entretant

que't decideipes, Guanito.

Don- Ell que daré, Buyetas.

Buy- Y t' casarás?

Don- Es possible,

si'l teu genit se desborda

ja que t' he tocat la corda.

Buy- Quina!

Don- da corda sensible.

que en tu es la casera, poch

ahont tos sentits se pregeipen.

(el public)

No' m caso si no aplandeipen

y... si aplandeipen... tampoco!

W
Requiere

